

BIOCEPTOR

STANDARER FÖR FETTAVSKILJNING

Europeiska standardiseringskommissionen (CEN) är en sammanslutning inom den Europeiska unionen som arbetar med att ta fram standarder för den gemensamma marknaden. Kommissionen (CEN) har försökt ta fram en standard som skall gälla för Europa gällande fettavskiljare. Den här standarden benämns som EN 1825*. Standarden är en kompromiss på grund av de olika nationella ingångspunkter, riktlinjer och intressen som de olika europeiska länder har. Standarden är inte speciellt optimal då den baseras på tidigare standarder och beaktar inte heller ny teknik inom området som till exempel biologiska reningssystem som idag finns på marknaden.

*** Standarden EN 1825 är sprungen ur en gammal DIN-standard (tysk) och riktar sig till stora fettavskiljare i marken. Den minsta nominella kapaciteten för den minsta definierade anordningen (NS1) är 380 liter, bestående av en fettavskiljningszon på 240 liter, en fettuppsamlingszon på 40 liter och en sedimentuppsamlingszon på 100 liter. Enbart detta utesluter i praktiken att fettavskiljare under diskbänken certifieras enligt EN 1825 [Biosystemet BioCeptor har en nominell volym på 53 liter eller bara drygt 1/8 (0,125) av volymen för en NS1 (minsta nominella storlek) för en 1825-fälla].**

STANDARDEN EN 1825-1

Tittar man på den faktiska standarden EN 1825-1 täcker den inte användningen av biologiska medel (bakterier och enzymer). Den svenska standarden EN 1825 bedömer fettavskiljare som passiva, vilket innebär att fettavskiljare bygger på fysikaliska principer utan någon annan tillförsel av energi till systemet. Detta frikopplar Biosystemet BioCeptors teknik från EN 1825- standarden. BioCeptor är ett aktivt biologiskt avloppssystem, inte en passiv fettavskiljare!

Det skall understrykas att EN 1825 inte är lagstiftande men är bas för de europeiska ländernas nationella regler och riktlinjer. I Sverige är det kommunerna som har ansvaret för VA nätet i respektive kommun. De äger därmed frågan och sätter de lokala bestämmelserna för brukande av avloppsnätet.

KOMMUNERNAS REGELVERK ABVA

Kommunernas regelverk ABVA har som regel krav på installation av fettavskiljare som motsvarar kraven på standarden EN 1825 med en del variationer och tolkningar. Tillexempel har en del kommuner valt att inte bestämma en viss standard, utan i stället ställt krav att fettavskiljare skall vara installerad. Detta för att det helt enkelt inte fysisk möjligt att använda standarden 1825 fullt ut då vissa verksamheter inte kan installera enligt standarden som tillexempel K-märkt byggnader eller platsbrist.

Det skall här understrykas tydligt att SS-EN 1825 inte berör biologiska avloppssystem eller tillsatser av bakterier eller liknande biprodukter. Det är olyckligt att SS-EN 1825 ofta antas av myndigheter som den enda standarden som gäller för fettavskiljare. Detta är inte rent praktiskt i de flesta situationer, eftersom standarden täcker beräkningen av storlek, vilket innebär att den täcker stora traditionella externa underjordiska enheter, som är opraktiska och kostnadsintensiva för de flesta verksamheter. Fettavskiljare i storlek SS-EN 1825 bestämmer varken effektivitet eller ändamålsenlighet (se ovan standardkrav EN 1825). Det råder bred enighet bland berörda aktörer och myndigheter att standarden måste uppdateras då olika verksamheter har olika behov.

Mechlines BioCeptor är oberoende testad av NSF och certifierad enligt ASME A112.14.3-2000 och PDI G-101

BioCeptor biosystem är ackrediterat med både ASME- och PDI-certifiering. Denna certifieringstestning är baserad på den faktiska flödes hastigheten för BioCeptor, och dessutom effektiviteten av lagring av fett i avskiljaren.

MECHLINE - UTVECKLING AV BIOSYSTEMET BIOCEPTOR

När vi utvecklade BioCeptor biosystem och InterCeptor fettavskiljare som produkter tittade vi på internationell ackreditering och certifieringar som täcker interna fettavskiljare, som kan användas i livsmedels- och hotellapplikationer, och både ASME och PDI visade sig båda ha det mest robusta testprotokollet att använda. Miljö- och hälsoskyddsinspektörer i Storbritannien och Europa gillar verkligen inte att 1825-fettavskiljare används i köksmiljöer då de tenderar att läcka och släppa ut lukt i köksutrymmen.

De mest auktoritativa och ackrediterade standarderna för testning och kvalificering av interna fettavskiljare är ASME och PDI. Båda är internationellt erkända och citerade av många myndigheter och i VVS-koder.

År 2018, vid FOG-konferensen som anordnades av British Water (Englands Vattenmyndighet) och hölls vid Cranfield University, kom flera vattenföretag överens om att det inte fanns någon erkänd brittisk standard för interna fettavskiljare, och utgångspunkten för ackrediterade avskiljare var ASME [från USA] som ett minimum.

NOT: I korthet innehåller SS-EN 1825 två delar:

SS-EN 1825-1 beskriver funktionskrav, materialkrav, testning, märkning och kvalitetskrav.

SS-EN 1825-2 beskriver krav för dimensionering, installation, drift och skötsel.

EN 1825-standardens del ett (design) och del 2 (tillverkning) utvecklades ursprungligen för att bedöma underjordiska och externa fällor för användning vid separering av eldningsolja från vatten, främst inom bränsledispenseringsindustrin (bensinstationer).

